

КАК ДЖАК ТРЪГНАЛ ДА СИ ТЪРСИ ЩАСТИЕТО

Превод от английски: Вера Славова, 1984

chitanka.info

Имало някога един младеж на име Джак и една сутрин той тръгнал да търси щастието си. Не изминал много път и срецнал една котка.

- Къде си тръгнал, Джак? — попитала котката.
  - Тръгнал съм да търся щастието си.
  - Може ли да дойда с тебе?
  - Да — казал Джак, — колкото сме повече, толкова по-весело.
- И Джак и котката продължили по пътя.

Хоп-троп, хоп-троп, хоп-троп.

Не изминали много път и срецнали едно куче.

- Къде си тръгнал, Джак? — попитало кучето.
  - Тръгнал съм да търся щастието си.
  - Може ли да дойда с тебе?
  - Да — казал Джак, — колкото сме повече, толкова по-весело.
- И тръгнали по пътя Джак, котката и кучето.

Хоп-троп, хоп-троп, хоп-троп.

Не изминали много път и срецнали една коза.

- Къде си тръгнал, Джак? — попитала козата.
  - Тръгнал съм да търся щастието си.
  - Може ли да дойда с тебе?
  - Да — казал Джак, — колкото сме повече, толкова по-весело.
- И тръгнали по пътя Джак, котката, кучето и козата.

Хоп-троп, хоп-троп, хоп-троп!

Не изминали много път и срецнали един бивол.

- Къде си тръгнал, Джак? — попитал биволът.
  - Тръгнал съм да търся щастието си.
  - Може ли да дойда с тебе?
  - Да — казал Джак, — колкото сме повече, толкова по-весело.
- И продължили по пътя Джак, котката, кучето, козата и биволът.

Хоп-троп, хоп-троп, хоп-троп!

Не изминали много път и срещнали един петел.

— Къде си тръгнал, Джак? — попитал петелът.

— Тръгнал съм да търся щастиято си.

— Може ли да дойда с тебе?

— Да — казал Джак, — колкото сме повече, толкова по-весело.

И продължили по пътя Джак, котката, кучето, козата, биволът и петелът.

Хоп-троп, хоп-троп, хоп-троп!

И те продължили по пътя хоп-троп, докато се стъмнило и дошло време да помислят къде могат да пренощуват. Скоро видели една къща и Джак казал на придружителите си да пазят тишина, докато провери през прозореца дали няма нещо опасно. И какво видял през прозореца — банда разбойници седели край една маса и броели златни пари, които вадели от големи торби!

— Тези пари ще бъдат мои — си казал Джак. — Вече намерих щастиято си.

Върнал се при придружителите си и им казал да чакат, докато им даде знак и тогава всички заедно да викат, всеки по своему и колкото може по-силно. И когато те се приготвили, Джак им дал знак и котката замяукала, кучето залаяло, козата заблеяла, биволът замучал, а петелът се разкукуригал и всички заедно вдигнали такава ужасна връвява, че разбойниците скочили уплашени и избягали, като оставили златото на масата. След като хубаво се насмели, Джак и придружителите му влезли да преспят и да вземат златото.

Но Джак бил умен младеж, той знаел, че разбойниците ще се върнат посред нощ, да си вземат златото, и когато дошло време да си лягат, той сложил котката на стола-люлка, пъхнал кучето под масата, козата качил на тавана, бивола в мазето и помолил петела да се качи на покрива.

Тогава и той си легнал.

И наистина посред нощ разбойниците изпратили един от тях да прибере парите. Но скоро той се върнал и им разказал страшна история!

— Върнах се в къщата — заразказал той, — влязох и исках да поседна на стола-люлка, а там стоеше стара жена, която плетеше и, олеле — заби куките в мене.

(Това, както знаете, била котката.)

— Тогава отидох до масата да взема парите, но под масата имаше обущар — и, олеле — заби шилото си в мен.

(Това, както знаете, било кучето.)

Тогава започнах да се качвам по стълбите, а там имаше някой, който вършееше. И ме хлопна с ръчната вършачка!

(Това, както знаете, била козата.)

Тогава започнах да слизам в мазето, но — о, олеле, — там имаше някой, който сечеше дърва, и тъй страшно ме удари с бравата си по главата и по краката.

(Това, както знаете, бил биволът.)

Но всичко това нямаше да ме спре, ако не беше едно ужасно дребосъче на покрива върху комина, което непрекъснато крещеше:

— Сварете го-сгответе го! Сварете го-сгответе го! Сварете го-сгответе го!

(А това, разбира се, било кукуригащото петле.)

Тогава разбойниците се съгласили, че по-добре е да загубят златото, отколкото да ги сполети такава беда, и те си отишли, а на сутринта Джак весело тръгнал за дома с плячката си. И всяко животно носело по една част. Котката закачила една торба на опашката си (когато ходи, котката винаги държи опашката си изправена), кучето на нашийника си, козата и биволът на рогата си, а на петела Джак пъхнал една златна пара в човката, за да не може през всичкото време да крещи:

Кукуригу-гу-гу,
сварете го-сгответе го!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.